

multidisciplinares, unos más completos en el ámbito provincial, que además prevé el propio decreto la movilidad a lo largo de toda la provincia, integrados por psicólogos –no uno–, en algunas de las provinciales hay tres psicólogos, trabajadores sociales, criminólogos y letrados.

Con respecto a las comarcales, lo que hemos previsto, no solamente un trabajador social sino, también, la asistencia jurídica.

Por tanto, si cambiamos es para mejorar; si cambiamos es para apoyar verdaderamente a la víctima; si modificamos y apostamos por una verdadera red de oficinas de atención a la víctima es porque este gobierno apuesta, siguiendo las pautas fijadas y el compromiso del pacto del *botánico*, por los más desfavorecidos que, entre ellos, verdaderamente están las víctimas de delito de todo tipo de consideración: trata de seres humanos, de odio, sexuales, las víctimas de violencia. O sea, creo que tenemos un ámbito demasiado amplio para que quede desprotegido.

Y, desde luego, nuestra voluntad es atenderlas en los términos que establece el estatuto de la víctima.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera, per la resposta i li agraïm la presència en la sessió de control, en les dos preguntes que li ha formulat el diputat Antonio Subiela.

Donem la benvinguda, novament, a la vicepresidenta del Consell que ha de contestar a dos preguntes de control i a una interpel·lació.

La primera pregunta és la 41, formulada per la diputada Marian Campello, sobre polítiques de joventut, a la qual donem la paraula.

Té vosté la paraula il·lustre diputada. Ja pot.

La senyora Campello Moreno:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora vicepresidenta.

La meua pregunta, com es pot vore, va ser registrada al setembre de 2015, pot ser per això li preguntava sobre quin seria el paper de l'associacionisme jove en l'elaboració de les polítiques de joventut del nou Consell. Bé, han passat ja cinc mesos des d'aquella pregunta i, per tant, alguna cosa en sabem ja.

Sabem, per a començar, que s'ha deixat enrere el precedent més immediat en la participació dels joves que teníem durant el govern del PP o, millor dit, la no-participació dels joves, o la participació i la posterior frustració davant la nul·la voluntat d'escoltar que tenia l'anterior Consell. Podríem posar alguns exemples.

Ens podem remuntar a l'inici de la llei de joventut –encara vigent–. El Consell de la Joventut va fer un gran esforç per

treballar i consensuar una proposta de legislació. I ¿què va fer el Partit Popular després de tot eixe esforç? Va fer un *cambiazó*, va canviar la llei que proposaven els moviments associatius per una que responia als seus interessos.

També, podem fixar-nos en què va passar més recentment en els últims mesos del govern del Partit Popular davant la necessitat d'aprovar un pla jove després d'anys d'espera.

L'associacionisme jove també es va implicar molt en la seua elaboració, només va demanar una cosa, que per a donar-li suport demanaren una memòria econòmica clara. I ¿què va fer el Partit Popular? Va dir que no, que no n'hi havia temps per a tindre eixe memòria econòmica clara. ¿Per què? Perquè venien eleccions i calia presentar-ho ràpid perquè, si no, la junta electoral no els deixaria fer un acte públic, i es va preferir fer campanya a aconseguir un consens amb el Consell de la Joventut.

Però, parlem de futur i parlem de present perquè, afortunadament, eixos records cada vegada queden més lluny en la nostra memòria, tot i que els tenim ben presents per a saber el que no hem de fer.

Em consten les noves dinàmiques de relació normal, continuada i fluïda que n'hi ha entre la conselleria, l'Ivaj i el Consell de la Joventut, i l'Associacionisme Jove; per exemple, en la convocatòria sistemàtica del consell rector de l'Ivaj amb capacitat de decisió; per exemple, amb taules de treball paral·leles amb els diferents actors i, sobretot, atenent a les seues conclusions.

Estem parlant, en definitiva, de fugir del nepotisme il·lustrat que vendria a ser un poc allò de «tot per a la joventut però sense la joventut». Cal fugir d'eixe discurs del passat amb fets, ¿no?, perquè la mateixa participació és ja una política de joventut en si mateixa.

La participació i el voluntariat ens forma a la ciutadania, ens forma com a ciutadans, com a ciutadans crítics i apoderats.

La participació i el voluntariat ens connecta amb altres joves i, fins i tot, la participació i el voluntariat ens prepara per a la nostra vida laboral.

Per això, creiem que cal posar en valor sempre la participació dels i de les joves, i creiem que la millor forma de posar-la en valor no és amb paraules sinó amb fets –com li dia abans.

Per això, la meua pregunta és, ¿quin paper tindrà l'Associacionisme Jove en l'elaboració de les polítiques de joventut del nou Consell? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Vicepresidenta del Consell.

Donem la benvinguda a tant públic jove que, potser, els interessarà de forma molt significativa esta resposta i també la pregunta.

Quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Efectivament, la benvinguda a la gent que heu vingut del Consell de la Joventut i, en general, als que heu vingut d'associacions.

Gràcies, senyora Campello, per la seua pregunta.

I, efectivament –vosté ho ha dit–, la participació és la base de les polítiques de joventut perquè, si no, estaríem en el despotisme, «tot per a la joventut però sense la joventut», ¿no?

I, per tant, jo també voldria destacar que les últimes mobilitzacions han dut a les majors transformacions socials i polítiques dels últims temps i han sigut precisament eixes mobilitzacions protagonitzades per gent jove i liderades per gent jove, ¿no? Només citaré la Primavera Valenciana, el 15M, els moviments com la PAH, els moviments LGTB, que han produït grans canvis al nostre país i que han estat protagonitzats per gent jove, ¿no?

També, sempre entenent la solidaritat intergeneracional i el sorgiment de moviments de tota generació, com els iaioflautes, que no anem a fer de menys, ¿veritat? Però, en qualsevol cas, n'hi ha hagut un protagonisme important.

En tot cas, per a nosaltres la regeneració democràtica –vosté sap– i governar per a les persones són dos eixos de l'Acord del Botànic. I jo diria més, no és només governar per a les persones sinó governar amb les persones. Este és el concepte de codecisió que hem introduït al Consell.

Esta prioritat la vam concretar als pressupostos autonòmics on ja, del 6% global que puja el pressupost de l'Ivaj, precisament la línia de subvenció a entitats juvenils que té directament a vore amb la participació creix un 27%, o la línia del Consell de la Joventut creix un 45%, que té a vore directament amb la capacitat d'estes entitats per a la codecisió i la participació, ¿no?

Un esforç que nosaltres entenem que ha de continuar –és insuficient– per a acabar la legislatura, com a mínim, com a mínim, amb la capacitat pressupostària de 2009. Així és on ens hem de vore, ¿no? Intentar acabar 2019 amb la capacitat pressupostària de 2009.

Actualment, a més, està elaborant-se de forma participativa l'avantprojecte de llei valenciana de la joventut –n'estic segura que vosté ho sap–, amb espais de trobada i debat als agents explicats.

La incorporació de la joventut no associada també és important perquè el Consell de la Joventut és l'interlocutor de la joventut associada, per a tota una part de joventut no associada que necessita una interlocució. Això ho hem posat en marxa a través de les consultes *online* que permeten directament la participació individual des de la conselleria de transparència, precisament, i mitjançant dinàmiques europees com el diàleg estructurat, les trobades municipals, la Trobada Oci Educatiu, Foro d'Escoles d'Animació.

També, hem constituït una comissió de treball sobre la nova llei amb el Consell de la Joventut a la Comunitat Valenciana

i l'Associació de Professionals de Joventut, ¿val? És l'espai de participació del que vosté em preguntava.

També, en l'últim consell rector vam crear per unanimitat una comissió interdepartamental de joventut per a coordinar i liderar des de l'Ivaj les polítiques de joventut de cada conselleria i que cada conselleria desenvoluparà. Entenem que la joventut no pot ser només una cosa de l'Ivaj, ha de ser una cosa transversal, i en eixe sentit ja n'hi ha una coordinació interdepartamental.

I, també, volem executar de manera que el consell rector estiga conformat: la meitat per membres de l'administració i l'altra meitat per membres de les entitats juvenils. Això seria un *fifty-fifty* que li dóna la mateixa capacitat de decisió a les entitats juvenils que a la mateixa administració.

A més, els processos de participació i la realitat organitzativa, especialment dels joves, està immersa en canvis estructurals. Això vol dir que l'avantprojecte visualitzarà i reconeixerà no sols a la joventut associada sinó –com dic– també a la joventut no associada.

Volem que es reconega en este projecte el dret dels i de les joves majors de setze anys a participar dels processos participatius i consultes en les administracions públiques. Açò també és molt important.

I, per últim, destacar la participació més enllà d'un procés com forma d'aprendre, viure i convida des de l'Ivaj en col·laboració amb el Servof. Estem treballant en el reconeixement de sistemes d'acreditació de les habilitats i competències professionals.

Per tant, en resum –i acabe, president–, participació i el voluntariat com un valor de nou govern; prioritat que es reflectix amb un increment als pressupostos de l'Ivaj; nova llei de joventut participativa a espais de codecisió; consultes a partir de setze anys; i reconeixement d'un nou sistema d'acreditació en col·laboració amb el Servof. (*Soroll de papers*)

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Passarem de la joventut a la gent gran amb la pregunta que formula el Grup Podemos-Podem a la vicepresidenta del Consell.

I formula la pregunta un jove Antonio Estañ. (*Rialles*)

Té vosté la paraula.

El senyor Estañ García:

Moltes gràcies, president.

Bona vesprada, vicepresidenta.

Una de las características de toda sociedad que se diga justa y democrática, y principalmente de un gobierno que defiende